

Psihička bolest i opsednutost

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 10 | Nivo: USEE NS

Psihicka bolest i opsednutost (besomucnost)

Kako pominjanje besomucnosti kao psihopatoloske pojave, tako i skepticno snishodljiv odnos prema ovom problemu poznat je od davnina. Arhiepiskop Jovan Sahovskoj ovako komentariše odlomak iz Evandjeva koji prikazuje o Hristovom isceljenju gadarinskih besomucnika: "Da su demoni, nakon svog izgnanstva iz coveka, sasvim otisli sa zemlje u svoj bezdan, ljudi bi imali priliku da pomisle da besomucnog nisu mucili demoni, vec neka obicna fizicka bolest. Na primer "nervi" na koje se u nase vreme vrlo lako pozivaju uceni i neuceni ljudi. Znajuci za to ljudsko neverovanje gospod je sve cinio da bi naucio ljudi da veruju u nevidljivi svet."

Ako lekar ne poznaje evandjelsko ucenje o mogucnostima postojanja demonskih sila u coveku, koje se skrivaju ispod ovih ili onih simptoma, razlikuje da sredstvima farmaceutske medicine zameni bolesnika koji je ostecen duhovno a potreban mu je iskljucivo religiozni pristup radi lecenja njegove bolesti.

Jedan zapadni istraživač smatra da se opsednutost ne sme brkati sa psihičkom bolescu, to je posebno stanje duse. Rastrojstvo koje se primećuje u karakteristikama ponasanja opsednutog ne potice od bolesnog stanja mozga ni drugih organa nego od nasilnog i razornog dejstva neke tuge volje. Zato isceljenje besomucnog ne zavisi od medicinske nauke i može se vrsiti samo naravstvenim delovanje duha na duh. Istina besomucnost je nekad pracena pravim bolestima ali ovom rastrojstvu organskog života besomucnika nalazi se u zavisnosti od nasilnog dejstva duha koji je njime zavladao.

"Pojave besomucnosti se karakterisu time sto protiv svega sto je sveto hriscanim, besomucnici izgovaraju psovke i huljenja, uzvikuju nepristojne reci, grce se i upadaju u razlicita grčevita stanja. Ponekad pri tome ispoljavaju veliku fizicku snagu, suprostavljujuci se onima koji, na primer hoće da ih približe nekom svestrenom predmetu."

Ti bolesnici ponekad ne govore u svoje ime, u trenucima prosvetljenja postaju svesni da su u vlasti neprijateljskih sila i zbog toga veoma pate. Njihova lica, naročito za vreme napada izrazavaju krajnje mucenje i ostavljaju u isto vreme odvratan utisak.

Brza promena izraza lica od prijateljskog izraza prema odvratnoj grimasi

Nagla promena raspoloženja

Prelazak iz visokog zenskog soprana u duboki bas

Prihvatanje nove individualnosti sa novim sadržajem svesti.

Ove cetiri psihičke metamorfoze obično su prakse snaznim motornim pojavama. Opsednuti dozivljava napade besa, snazne pokrete u udovima, napade gneva, pokušava da izvrsti nasilje nad okolnim ljudima. Zatim cesto izricu huljenja i prokletstva na Trojicu i izjavljuju da se gnusaju reci božje.

U odnosu na subjektivno stanje opsednutog razlikuje se somnabulni i lucidni oblik opsednutosti.

Somnabulni oblik se karakteriše gubitkom prvočitne svesti u stanju opsednutosti. Iz svesti u trenutku paroksizma govoriti neko drugo ja. Prelazak sa prve na drugu svest, zbiva se iznenadno i neposredno. Prva svest se gasi. Gasi se sposobnost sečanja. Među vernicima se to drugo ja smatra demonom.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com